

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קנ"ו ע"א

פרשת בהעלותך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קנ"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

קודשא בריך הוא עותרא, בגין דיזכי ביה לעלמא דאתי, וישתאר לגביה קרן. מאי קרן. ההוא דאיהו קיים, דאיהו אתר לאתצורא ביה נשמתא. בגין כך בעי לאשארא אבתריה (נ"א עותריה) להאי קרן, והאי קרן יקבל ליה, בתר דיפוק מהאי עלמא.

תרגום לעברית

בא ראה, אף על גב שרוצים להסתכל בלבוש, כעת פסוק זה כך אומר, שאדם הולך בעולם הזה ונותן לו הקדוש ברוך הוא עשר כדי שיזכה בו לעולם הבא ותשאר אצלו הקרן. מהי הקרן? אותה שעומדת, שהוא מקום לצרר בו הנשמה. בגלל זה צריך להשאיר אחריו לאותה קרן, וקרן זו יקבלה לאחר שיצא מהעולם הזה.

טקסט הזוהר

בגין דהאי קרן, הוא אילנא דחיי דההוא עלמא, ולא קיימא בהאי עלמא, אלא ההוא איבא דנפיק מניה, ועל דא איבא דיליה אכיל בר נש, דזכי בהאי עלמא, והקרן קיימא ליה לההוא עלמא, למזכי ביה בחיין עלאין דלעילא.

משום שקרן זו היא עץ החיים של אותו עולם, ולא עומד בעולם הזה אלא אותו פרי שיוצא ממנו, ולכן אוכל האדם פריו, שזוכה בעולם הזה, והקרן קימת לאותו עולם לזכות בה בחיים עליונים שלמעלה.

טקסט הזהר

ומאן דסאיב גרמיה, ואתמשך בתר גרמיה, וליתיה חסר לנפשיה ולגרמיה כלום. וההוא אילנא אשתאר, ולא שויה לקבליה בדחילו, ולקבלא ליה לעילא. כדין ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו, ולמזכי בההוא עותרא, ודאי איש אחר יאכלנו, כמה דאת אמר (איוב כז) יכין וצדיק ילבש. בגין כה, בעי בר נש למזכי, כמה דיהיב ליה קודשא בריה הוא לההוא עלמא, וכדין אכיל מיניה בהאי עלמא, וישתאר לגביה ההוא קרן לעלמא אחרא, למיהוי צורא בצורא דחיי. אמר רבי יוסי ודאי.

תרגום לעברית

ומי שטמא עצמו ונמשך אחר עצמו ולא מחסר לנפשו ולעצמו כלום, ואותו עץ נשאר ולא שם אותו מולו ביראה ולקבלו למעלה, אז - ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו, ולזכות באותו עשר. ודאי אדם אחר יאכלנו, כמו שנאמר (איוב כז) יכין וצדיק ילבש. בגלל זה צריך האדם לזכות כמה שניתן לו הקדוש ברוך הוא לאותו עולם, ואז אוכל ממנו בעולם הזה, ותשאר לו אותה קרן לעולם אחר, להיות צרור בצרור החיים. אמר רבי יוסי, ודאי.

טקסט הזהר

תו אמר רבי יוסי, כתיב אם ככה את עושה לי הרגני נא וגו' וכי משה דאיהו ענו מכל בני עלמא, בגין דשאלו מניה ישראל למיכל, מסר גרמיה למיתה, אמאי. אמר רבי אבא, האי מלה אוליפנא, ורזא עלאה איהו, משה לא אבאיש קמיה, ולא שאל למיתה על דשאלו ישראל.

עוד אמר רבי יוסי, כתוב אם ככה את עשה לי הרגני נא וגו'. וכי משה, שהוא ענו מכל בני העולם, משום ששאלו ממנו ישראל לאכל מסר עצמו למיתה? למה? אמר רבי אבא, דבר זה למדנו וסוד עליון הוא. משה לא הרע לפניו ולא שאל מיתה על ששאלו ישראל.

טקסט הזהיר

תא חזי, משה אתאחד, והיה סליק במה דלא אתאחד נביאה אחרא. (דהא אחיד צדקה הוי) ובשעתא דאמר ליה קודשא בריך הוא למשה, (שמות טז) הנני ממטיר לכם לחם מן השמים. חדי משה ואמר, ודאי השתא ההוא שלימו בי אשתכח. דהא בגיני אשתכח מן לישראל. כיון דחמא משה דאהדרו לנחתא לדרגא אחרא, ושאלו בשר, ואמרי ונפשנו קצה בלחם הקלוקל. אמר אי הכי הוא, הא דרגא דילי פגים. דהא בגיני ייכלון ישראל מן במדברא (קפ"א), הא אנא פגימא, ואהרן פגים, ונחשון בן עמינדב פגים.

תרגום לעברית

בא וראה, משה נאחז, והיה עולה במה שלא נאחז נביא אחר. (שהרי היה אחוז בצדקה) ובשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה (שמות טז) הנני ממטיר לכם לחם מן השמים, שמח משה ואמר, ודאי כעת אותה שלמות נמצאת בי, שהרי בגללי נמצא מן לישראל. כיון שראה משה שחזרו לרדת לדרגה אחרת ושאלו בשר, ואמרו (במדבר כא) ונפשנו קצה בלחם הקלוקל, אמר, אם כן זה, הרי דרגתי פגומה, שהרי בגללי יאכלו ישראל מן במדבר. הרי אני פגום, ואהרן פגום, ונחשון בן עמינדב פגום.

טקסט הזהיר

אמר ואם ככה את עושה לי הרגני נא הרוג, דחשיבנא נוקבא במיכלא דילה, (ואנא נחית מן שמייא דאיהו דרגא עלאה, לנחתא לדרגא דנוקבא, ואנא עדיף מן שאר נביאי עלמא, ועל דא אמר ואל אראה (אחותי) ברעתי כמת ודאי לנחתא לדרגא תתאה. כדין

ויאמר יי אל משה אספה לי שבעים איש. את שאיל אתר דמיתה לא תבעי אתר דלא תהא פגים בדרגא דילך. ועל דא כתיב ואצלתי מן הרוח אשר עליך דכלהו אינון דתמן (אתאחדו). (ס'א ואנא נחית מן שמייא לארעא. את עושה לי לנחתא לאתר דנוקבא, ולמפגם לאתרי ודרגי אי הכי הרגני נא הרוג אם נא מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי. רעתי היא ודאי לאחדא בדרגא תתאה. כדין ויאמר ה' אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל. הא אינון למיתן להו מיכלא אחרא, ולא תהא פגים בדרגא דילך. ועל דא ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם. מאי טעמא. בגין דאינון אתאחדו בסיהרא וכו') בְּסִיְהָרָא וּבְעֵי שְׁמַשָּׁא לְאַנְהָרָא לָהּ. וְעַל דָּא וְשִׁמְתִּי עֲלֵיהֶם, בְּגִין לְאַנְהָרָא מִן שְׁמַשָּׁא, כְּנֵהוּרָא דְסִיְהָרָא. (ס'א ובגיני האי מיכלא דא, לא) אֲתִיָּא עַל יְדָא דְמִשָּׁה, בְּגִין דְּלֹא יִתְפָּגִים.

תרגום לעברית

אמר, ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג, שְׁנַחֲשִׁבְתִּי נִקְבָּה בְּמֵאכְלָהּ, (ואני יורד מהשמים, שהוא דרגה עליונה, לרדת לדרגת נקבה, ואני עדיף משאר נביאי העולם. ועל זה אמר, ואל אראה (אחותי) ברעתי, כמת, ודאי לרדת לדרגה תחתונה. אז, ויאמר ה' אל משה אספה לי שבעים איש. אתה שאלת מקום שמיתה לא תצטרך, מקום שלא תהא פגום בדרגה שלך, ועל זה כתוב ואצלתי מן הרוח אשר עליך, שכלם הם שנאחזו שם). (ואני ירדתי מן השמים לארץ. את עשה לי, לרדת למקום הנקבה ולפגם מקומי ודרגתי. אם כך, הרגני נא הרג אם נא מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי. רעתי היא ודאי לאחזו בדרגה תחתונה. אז, ויאמרה'אלמשהאספהלישבעים איש מזקני ישראל. הרי הם לתתלהם אכל אחר, ולא תהיה פגום בדרגתך. ועל זה, ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם. מה הטעם, 'משום שהם נאחזו כלבנה וכו') בְּלִבְנָה, וְרָצָה הַשֶּׁמֶשׁ לְהָאִיר לָהּ. וְעַל כֵּן וְשִׁמְתִּי עֲלֵיהֶם, כִּדִּי לְהָאִיר מִהַשֶּׁמֶשׁ, כְּאוֹר הַלְבָנָה. (ומשום זה אכל זה לא) בָּא עַל יְדֵי מִשָּׁה, כִּדִּי שְׁלֹא יִפְגֹּם.

זכאָה חולקא דמשה, דקודשא בריהּ הוא בעי ביקריה, עליה כתיב (משלי כג) ישמח אביו ואמו וגו'. ישמח אביו: דא קודשא בריהּ הוא. ואמו: דא כנסת ישראל. ותגל יולדתה: דא אימא דמשה דלתתא. קודשא בריהּ הוא רחים ליה יתיר מכל נביאי עלמא, בלא, אמצעי כלל. (ס"א דהא משה אסתלק על כל נביאי עלמא בלא אמצעי כלל כמה) דכתיב פה אל פה אדבר בו, והא אוקימנא בכמה אתר. (במדבר י"ב) ויצעק משה אל יי לאמר אל נא רפא נא לה. הא אוקמוה, והוא רזא דשמא קדישא, מחד סרי אתוון, ולא בעא משה לצלוא יתיר, בגין דעל ידיה למלכא לא בעי

אשרי חלקו של משה שהקדוש ברוך הוא רצה בכבודו, עליו כתוב (משלי כג) ישמח אביו ואמו וגו'. ישמח אביו - זה הקדוש ברוך הוא. ואמו - זו כנסת ישראל. ותגל יולדתה - זו אם משה שלמה. הקדוש ברוך הוא אהבו יותר מכל נביאי העולם ללא אמצעי כלל, (שהרי משה נתעלה על כל נביאי העולם ללא אמצעי כלל, כמו) שכתוב פה אל פה אדבר בו, והרי בארנו בכמה מקומות. ויצעק משה אל ה' לאמר אל נא רפא נא לה. הרי פרושה, והוא סוד השם הקדוש מאחת עשרה אותיות, ולא רצה משה להתפלל יותר, משום שעל שלו לא רצה להטריח יותר למלה. בגלל זה הקדוש ברוך הוא רצה בכבוד משה. ובכל מקום הקדוש ברוך הוא רוצה בכבוד הצדיקים יותר על שלו. ולעתיד לבא עתיד הקדוש ברוך הוא לתבוע עלבון ישראל מעמים עובדי כוכבים ומזלות ולשמחם בחדות ציון, שכתוב (ירמיה לא) ובאו ורננו במרום ציון וגו'. ואז (ישעיה נט) ובא לציון גואל וגו'. ברוך ה' לעולם אמן ואמן. מלה ה' לעולם אמן ואמן.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

